

Передплата	
на «РУСЛАНА» вноситься:	
в Австрії:	
на цілий рік	12 р. ав.
на пів року	6 р. ав.
на чверть року	3 р. ав.
на місяць	1 р. ав.
За границею:	
на цілий рік	20 рублів
	або 40 франків
на пів року	10 рублів
	або 20 франків
Поодиноким числом по 8 кр. ав.	

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о год. 6-ій пополудні.
Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9 ул. Коперніка. — Експедиція місцева в Агенції Ляндовского в пасажі Гавмана.
Рукописи звертає ся лише на попередне застереження. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Яка парламентарна більшість може остоятись?

Пос. Кайцьль в своїй річі в Кутнійгорі, говорячи про теперішню більшість парламентарну в палаті посольській, додав ті замітні слова: «Треба великої штуки і саможертви, щоби теперішня більшість парламентарна змогла розвинути акцію і стати могучим чинником політичним».

З слів сих виходило би, що пос. Кайцьль сам не дуже то вірить в тривкість сеї більшости. Чому не вірить? Не вірить тому, бо добачує в поодиноких ключах, що зложили ся на ту більшість, деякі досить есенціональні суперечности. Які? Одну суперечність підніс сам Кайцьль в своїх виводах, іменно ту, що вольнодумство або лібералізм чеських послів не може іти в парі з консерватизмом, а ще більше з клерикалізмом союзної групи бар. Діпавлього. Чи є так дійсно? Питанє се заперечити годі. Група бар. Діпавлього, числом 31 послів, заступає крім національних і господарских справ передовсім клерикальні змаганя Горішньої Австрії, Сольногорода і північного Тиролю. Она вирочім через внесе не дра Ебенгоха домагає ся вже тепер розширення впливу церкви на школу народну. Але ту суперечність злагодити обіцую собі пос. Кайцьль тим, що при наміренім розширеню автономії країв, отже і компетенції соймів, можна би управу школи народної передати соймам, а тоді кожний коронний край міг би народну школу перестроїти собі на лад, який йому пригожий. Суперечність жежи вольнодумством чеським а клерикалізмом бар. Діпавлього була би тим самим, хотя не без значних труднощій, полагоджена. На се не потреба би ще ні «великої штуки, ні саможертви». Нетривкість теперішньої більшости парламентарної мусить проте лежати ще в инь-

ших моментах. Яких же? Моментів тих пос. Кайцьль не навів, але они мусять існувати, наколи реаліст чеський, яким є Кайцьль, не мав повного довіря до більшости, над котрої зложенем він сам усильно трудив ся. Чи жби мала заходити яка есенціональна суперечність жежи демократичними послами чеськими а феодалами чеськими? Годі. Пальфі і Шварценберг прилягли щиро до політичної програми Молодочехів. Чи може існують які суперечности жежи Чехами а «колом» польским? Мабуть ні, бо оба ті клюби і сторонництва прямують до розширення автономії країв коронних і обом сим сторонництвам виїшло би яко так зв. більшостям національним розширення компетенції соймів на користь. Група Фалькенгайна і румуньска Лунула не можуть задля своєї нечисленности (6 і 5 послів) входити в рахунок. В чім же спочиває тривога пос. Кайцьля про тривкість теперішньої більшости?

По нашій гадці лежить она в тім, що до теперішньої більшости парламентарної належить 35 послів з клубу руско-словінско-хорватского, послів, що при укладаню адреси до трону сказали виразно і рішучо, що они яко заступники так званих меньшости національних лише під сим услівем могли би пристати на розширенє автономії країв коронних, наколи би тим меньшостям національним рівночасно і в формі законній дано повне обезпечене перед яким небудь можливим насильством із сторони більшости. Комісія адресова не хотіла в цілости прийняти таку стилізацію услівя згаданого клубу, а рішила більшостию голосів вложити в текст адреси до трону уступ, в котрім сказано, що ось-то більшість парламентарна стоїть при програмі розширення автономії країв коронних, але домагає ся при тім «переведеня рівноправности для всіх народів австрійских».

був в повни управненій домагати ся виспє згаданой запоруки, — се річ ясна. Словінці побіч Країни заселяють яко дійсні меньшости національні Каринтию і полудневу Стирию, а Словінці і Хорвати находят ся в мнимій меньшости на Побережю супроти геґемоністично настроєних Італіянцив. Так само і Русини галицькі та буковинські, дякуючи ординації виборчій пок. Шмерлінґа, находят ся в соймах галицькім і буковиньскім в меньшости. Інтереси сих трех народів суть проте ідентичні. Пристати на розширене автономії краювої без запоруки автономії національної значило би для Русинів і полудневих Славян одно, що власноручно приложити собі ніж до горла.

Можливе проте, що пос. Кайцьль розважив ту суперечність, яка заходить жежи Чехами та Поляками з одной сторони а Русинами та полудневими Славянами з другого боку і длятого сказав, що треба «саможертви», щоби теперішня більшість парламентарна не розпала ся, а стала ся могучим чинником політичним. Пос. Кайцьль зрозумів, що Чехи супротив Німців, а Поляки супротив Русинів мусіли би стати на становищі повної справедливости, инакше більшість теперішня мусіла би розпасти ся. З відси імовірно і тривога пос. Кайцьля о тривкість теперішньої більшости парламентарної і о те, чи та більшість зможе стати могучим чинником політичним?

Потреба проте саможертви, хотя по нашій думці, не великої. Вистане, наколи так звані більшости національні знесуть ся на становишко простої справедливости і наколи, маючи хвилево власть, не схотять наслідувати Німців-лібералів, давнійших вірноконституційників, котрі втратили своє значіне державне в Долитавщині лише для того, що програмою їх було насилуване меньшости і то не тільки дійсных але і мнимих. Єсли на чолі статі нашої постави-

В неділю, в свято зпозаранку
Отсе ворота і оддзяпть:
Иди, иди хто тільки втрапить —
Є всякому горілки чарка,
И усе! Е, вже таких, мабуть, нема на сьвіті!
Хоч, так-таки, перебери в усім повіті,
Хоч з сьвічкою шукай, нема таких, нема!
А вже ума того було в него, ума!...

А осьдечки й Семен Патика.
Хоч голова була й велика,
Та розуму вділив Господь їй трохи:
Все жінки було слуха він Явдохи!
Чи до людей пійти, чи жито жати,
Чи-то другая де яка робота:
Ну, так що вже не вийде було з хати,
Не тільки щоб без жінки за ворота:
Воно-б то й чудно, а в людей буває! —

Е! не такий був Опанас Куліш:
То, бачить ся, лежить він в ліву руку...
Голінний вдає ся на усяку штуку:
Чи віз, чи колесо, чи-то леміш
Полагодить тобі, або сокиру, —
До його йди: він вже такий... хоч що утне!
З біді не раз визволював він і мене,
Та-й шли до його із усього міру!
А його жінка ще к тому й знахорювала,
Та так-так, що де-кому і помагала.
Побіля его і Юхим Стонога:
Так, ні-завіщо згинув він небога!
Поки не астарів ся, було завзятыя,
Була худобинка, і люди поважали!
А як, на старість, поховав він зятя,

И дочку; так таки те, що від печали,
Та й так — від чого, хто його вже знає —
Що дня, сердега, він в шинок було чвалає...
Не то щоб сам він пив — він і людей частує —
Так, бач, було вже дуже часто чимчикує!
А далі ні-навіщо звів ся...
Зимою якось заїзвив ся —
(Та і лиха-ж була година!)
Закляк сердега в хуртовині...

Он-там, біля верби, Олекса Шпичка:
Русявий чоловік, а хата не величка,
І по сусідству жив — кумедний чоловік!
Ну так, що в вигадках пройшов його весь вік...
І видумав він на своїм віку чимало,
Та все за ним собі в могилу почвалало,
Отсе було сидить він в мене, або в кума, —
Всі торохтять, а він тихесенько... все дума!
А там, гляди! по своєму млин і змайструє:
«Та се не млин!» з розумних дехто було каже;
«Ні, ні!» Москаль народові було толкує.
А млин тобі, як догтем він його підмаже,
Як піде було драть — і вітру мов не має,
Дере він, крилами як той орел махає!
Отсе майстри «навчи, будь ласка!» та з поклоном!
А він: «От Бо-зна-що! хіба воно так трудно?
Подумаї лишень сам! хіба подумат нудно?
А вже навчить не вмю! бий хоч макогоном!»
Не тільки те, й узла по нашому не звяже,
А все по своєму: «На те і розум!» — було каже —
«Тче і паук, таку як батько, павутину!»
Таківській був! отже пішов у домовину...

В отсім кутку Ляці: їх на селі
Було не трохи; отже всі в землі!

12)

Думки і пісні

АМВРОЗИЯ МЕТЛИНСЬКОГО.

XXVII. Г Л Е К.

(«Думки і пісні» стр. 108—15).

Посвячено

ГРИЦЬКОВІ ОСНОВЯНЕНКОВІ.

Йшов Глек Петро, уже пізенькою добою,
Від панотця, та й так балакав сам з собою:
«Ні, ні, панотче, ні! щоб помилв ся,
Та не в своїй я хаті опинив ся...
Ні, ні! сего не буде вже зо мною!...
Доба, бач, пізня... та й сею добою,
Хоч трохи, бач, і випив, сількось! дочвалаю
Таки до хати... вже і мріє із за гаю!
Ось! Божий на небі зірочки,
Мов на Великдень в церкві сьвічечки,
Дна за другою блись та блись
А далі всі і занялись!...
А онде й молодик! здоров-був, молодиче!
Еге! чи він то чуж, як його хто кличе?
Заліз собі за хмару, та й куня! —
Та де то я? отсе іще пеня!
Он-там щось бованіє мов стіжки...
Так не стіжки... е, бачу, могилки!
Се гробовище, бачу! онде мріє
Й зелений хрест — старий там сотник тліє!
Та що то був з його колпєш за чоловік!
І довго жив: таким дай Боже й довгий вік!

ли ми проте питанє, чи теперішня більшість зможе остояти ся? — то відповідано: зможе, наколи буде правити себе не шовінізмом, не експанзивною політикою в некористь сусіда случайно слабшого, а повною справедливою. В тім слові лежить вся тайна. Се ключ до розвязки внутрішніх відносин Австрії взагалі, се основа примиреня народів. Не змогли на становиско такої справедливости знестись Німці, то можуть і повинні знести ся туди Славяни, наколи мають претенсію бути сторонництвом державним. Автономію країв треба сполучити з автономією народів.

Огляд книжок і часописий.

Die Sozialdemokratie in Theorie und Praxis oder ein Blick hinter die Coullissen. Von Teodor Lorentzen.

(Дальше).

В р. 1889 з'їхали ся соціально-демократичні проводирі з усіх країв світа, де лише були соціалдемократи, на інтернаціональний конгрес робітничий в Парижі. Тут перевисшали себе взаїмно координуючі делегати в перехвалках. Бебель і Лібкнехт величали кріпку організацію німецьких баталіонів робітничих, послушних безуслівно їх приказам. Французкі, англійські і інші делегати говорили те саме про своїх сторонників. Обігавши себе взаїмно, ухвалено завести на 1. мая загальне світове свято, щоби світови показати силу робітників. Перший мая 1890 мав бути світовим святом, яко почин домагань осьмогодинного дня робочого. Се святковане мало посідаючим клясам нагнати страху, а робітникам додати відваги до нових подвигів. «Пролетарії всіх країв, лучіть ся разом!» тим покликком кінчили ся комуністичні маніфестації. Робітники мали перевести доказ, що они всі з'єднані в тім домаганю, котре для мислячого чоловіка видає ся просто сьмішним. Бо хтож може се поважно прийняти, щоби для всякого занятя, чи оно тяжке чи легке, чи в душі ім воздухі копальні, чи на продувнім рудованю, чи напружуюче для мускулів і нервів, чи спокійне і механічне, було рівно довге! Єсть справді потрібним, щоби з усяких заводів була 8-годинна робота, але не для кожного заводу, а се тим більше, що соціалдемократи домагають ся також для всіх рівної плати! При такій рівности мусіли би нерозумні двигати тяжкі роботи, а хитрі вишукували би собі легку і здорову роботу.

Чиж після того осьмогодинний день робочий може бути головним ядром сего загального святкованя світового? Зовсім ні! Розходило ся лише о те, щоби закрити властиву ціль сеї маніфестації. Властива ціль сего світового свята була: «Могучим словом робітник в змусити всі колеса машини до застанови». Се мала

Один із них... Павло... так той аж в манастир Пішов, до Києва, та-й у ченці постриг ся: Спасенний чоловік!... вже може й присвятити ся... Як зійдуть ся було, та як почне Псалтир — Е! вже письмо, покійний знав він дуже! — Воно, хто його зна, що він таке читає, Так сльози котють ся, й мороз всього проймає... А він собі чита, йому й байдуже! Як в Київ раз пішло наших з села чимало, З ним бачив ся наш Федір Покотило: «Не те (казав) вже і в ченцях як-то бувало!» Уремя-б то усе переробило!...

Всі полягли! садки, ставки і хати, Й діток покинули, хто був жонатий! — Тут матінка моя й покійний батько: Од них малим зостав ся я, й мене Приняв Михайло Квач, покійний дядько: Його за те Бог в царстві спомяне! Е, вже таких нема, вже вивелись між нами! Він з Запорожа був, та як було почне Про старину... вже вивелись такі між нами... Він взяв мене, довів до розуму, женив... Бог дав було й діток, та в світ пустив Не на-довго... і жінку розлучив зо мною... Упять я на-світлі зостав ся сиротою... Так Глек старий балакав дуже, далі тихше, А там замовк, схилив ся на могилу... До церкви вранці йшли — до його, він не дише: Взяли, та-й положили в домовину.

(Далі буде.)

бути проба сили; соціалісти хотіли налякати буржоазію громадним виступленем робітничих баталіонів, істнуючому ладови суспільному кинено рукавицю в очі. Тимто ся маніфестація мала відбути ся всюди одного дня, хочдень сей не був святочний. Але пригляньмо ся сій справі з другого боку. Подумаймо, що всі робітники з цілого світа згодили-б ся одного дня замкнути свої варстати. Чи не піднесли-б ся голоси обуреня в цілім світі робітничім? Робітники мали би против всіх законів, скоро би се їм сподобало ся, святкувати а другого дня знов явити ся в робітнях, як би нічого не стало ся? Чи се було би: «рівне право для всіх?»

Коли-б дійсно було удало ся се світове свято, тоді агітатори були-б видумали ще що гіршого. Тут отже треба було рішучо виступити против шкоди нашонової ближньому, против бути і зневаги права, щоби охоронити закон, суспільний лад, суспільний спокій, з якого се світове свято глузує. Чого агітатори не сподівал ся, се стало ся: роботодавці подали собі руки заявили однодушно, що не стерплять сего святкуваня. Їм прийшла в підмогу незгода в соціально-демократичнім таборі. Берлінський комітет місцевий вважав себе покликаним задля свого столичного становища, вівзвати всіх товаришів до мавового святкованя.

Лібкнехт і Бебель однак бояли ся, щоби Берлінці не захопили всего руху в свої руки і не вирвали їм керми, а до того добачували, що не така то їх сила, щоби не зробити фіяско з маввим святкованем. Заявили отже у видаванім Лібкнехтом «Wächter»-і, що для осягненя ціли вистарчить, коли робітники святкувати муть вечер. Сей погляд удало ся проводитирам соціалістичним пересадити також на конгресі в Галле. Таким способом на цілій лінії затрублено до відвороту, а головну вагу положено на святковане вечірне і на 2 мільони підписів в користь 8-годинного дня робочого. Вечірне святковане відбувало ся, але з 2 мільонами підписів не повело ся. Щоби закрити се фіяско, позволено нараз, що можуть підписувати також женьські і не управнені до вибору робітники. Се був конєць сего величного світового свята! Однак ще довго буде робітник відчувати наслідки 1. мая 1890 р., позаяк та маніфестація з'єднала роботодавців і они почули свою силу. Доси говорено: «Коли ми робітники будемо згідні, тоді не зможуть нам нічого вдіяти роботодавці!» А тепер кажуть: «Коли ми роботодавці будемо згідні, тоді робітники зовсім безсилні!»

Сі робітники, що бажать вести боротьбу аж до рішеня, потішають ся приповідкою: «Хто відважний, сей зискає!», але забувають о тім, що може й програти. Супротив солідарности роботодавців робітники все програтуть. Запереченем роботи наносять шкоду передовсім роботодавцєви, а також загальному а тим і самому робітничови. Без роботи вимерла би з голоду вся людскість, на роботі основує ся вся культура. Наколи економічний розвій робітничого стану має бути успішний, повинен відбувати ся повільно на законній основі. Вимушувати се насильно, значить те саме, що спиняти. Се починають пізнавати і робітники, здержуючись від підписуваня петпцій за 8-годинним днем робочим, а многі підписали лише, щоби спекати ся напасти агітаторів.

Ціла агітація за 8-годинним днем робочим показує ся яко робота французко-німецьких соціалдемократів, щоби ударемнити поважну соціально-політичну працю. У Франції три чвертини у відповіді на парламентарні квестіонарі заявили ся против 8-годинного дня робочого. В Англії не раз се заявили зорганізовані робітники, а те саме і в Німеччині. Очевидно боять ся робітники із зменшенем часу робочого також зменшеня плати. Тимчасом соціалдемократи домагають ся зменшеня часу робочого ніби то для того, щоби робітник міг духово образувати ся. Се було би неодному потрібво, але чиж многі старають ся о се, хоч моглиб уже нині се зробити? Гляньмо на школи для дальшого образования. По скінченю школи встуває хлопець до майстра на науку і повинен ходити до школи доповняючої, а мимо того треба не раз карати таких хлопців за те, що не ходять на доповняючу науку! Колиж хлопець стане челядником або помічником, чиж думає про дальше образование? Ледво оден на сто. Соціалісти розуміють

під духовим образованием т. зв. соціальну політику. Коли робітник уміє дещо лепетати на тему соціалізму, тоді вже називають его образованим. Але позитивного знаня і науки там нема, се на погляд соціалістів дурниця. При десяти або одинацяти годинним дни робочім марнують робітники багато часу по шинках. А чи не діяло би ся се ще в більшій мірі при обмеженім часі робочім? Все лихо звалювати на неприяні відносини значить заперечувати конечність власного самостійного образования. *Власне образование є справедливою основою всіх реформ житя.*

Домаганя в напрямі скороченя часу робочого доходять не раз до сьмішности. На вічу в Галле пані Штайнах з Гера домагала ся 6-годинного дня робочого з огляду на здоровле. Відтак готові домагати ся знесеня всякої роботи яко нездорової!

Взагалі *нормальний день робочий є нормальною місєнітницею!* Подумаймо, що парубок сільський має 8-годинний день робочий; як тоді має ся що зробити в господарстві, коли 4-5 годин зійде ему на тім, заки обійде худобу. Колиж з'орати поле? Чиж господар зібрав би в час збіже і сіно? А щож доперва вимаганий соціалістами недільний супочинок! Чиж в неділю худоба мала би гинути з голоду і спраги?

Весь рух за 8-годинним днем робочим є місєнітницею, позаяк ніякий промисел задля великої конкуренції не міг би дати робітникам підвищення о 25%, без власної руйни. Отже, щоби підвишити плату робітникам, треба би піднести ціну товарів, а тим самим і піднесенє плати втратило би своє значінє, а без підвищення плати не міг би обстати ніякий робітник з 8-годинним часом робочим.

Далі буде.

Вісти політичні.

Браківський «Czas» дементує подану через «N. fr. Presse» вість, мов-то правительство загадало дати почин до переговорів межі Німцями і Чехами, кажучи, що дальший розвій відносин в Чехії покаже доперва, чи на такі переговори завчасно чи може вже запізно.

Збори Шенерериянців і поступовців в Хебі відсудили від чести всіх клерикалів і антисемітів, назвавши ті оба сторонництва «поганою голотою» і «найординарнішим сторонництвом» німецьким. Видко, що пос. Шайхер, хоч виступав в палаті проти розпоряджень язикових не удостоїв ся ще ласки Бісмарковців.

Барон Хлюмецкий, колишній президент палати посольскої, осудив в розмові з пештєнським політиком теперішню ситуацію за дуже сумну. Як не удасть ся — сказав він — зблизити Німців до Чехів, то прийде до реакції. Лише ті два вольнодумні народи в силі спинити реакційну струю і я чудуюсь, чому они так ярко проти себе виступають. Сей кабінет не є ще реакційний, але слідуючий буде таким.

Пос. шлеский Газе станув 14. червня перед виборцями в Бельци. В промові своїй накинув ся він на польську гімназію в Цешині, узнавши єї заснованє за атак на німецький (?) Шлеск і на в згоді живючих з Німцями Поляків. Він рад би помирити Німців з Чехами і забрати ся до економічної роботи, але грозить дальшою обструкцією, як правительство не цофне розпоряджень язикових.

Пос. Гесман, антисеміт станув 13. червня в Цветлю перед виборцями. Межі иньшими заявив Гесман, що в раді державній не зроблено нічого по причині обструкції. Він радо обстане за народом німецьким, але передовсім треба зайняти ся справами економічними, бо по селах велика нужда. — Зібрані похвалили становище, яке заняли антисеміти в раді державній, не солідаризуючи ся з обструкцією.

Справа грецко-турецка варить ся ще заєдно в кітлі дипломатів.

НОВИНИ.

— Підгірська Спілка. Дня 24 с. м. пополудни, о 3 години відбуде ся в Станиславові нарада господарів, котрі хотять оснувати промислову Спілку для торгівлі безрогами і масарекими виробами.

— Пан міністер просвіти запитав в окремих розпоряджено всі прилюдні заведеня шкільні, як відносять ся родини учеників до школи? — З самого запитаня показує ся, що дім і школа не суть мабуть повсюди в правильних, т. є. гармовійних відносинах. Іменно буває, що родичі слабших учеників відносять ся до учителів з великою безощадністю, приписуючи учителям всю вину за неуспіх дїтий в науках. Притім ціле учительство терпить дуже часто за одного, а на єм не зискує повага школи.

— Старі крайцарі і півкрайцарі вийдуть з уживаня з 30 червня 1898 р. Від сего часу аж до 31 грудня 1899 р. будуть їх приймати лише каси державні. По тім речинци вальор їх устає.

— Громадська Рада в Жидачеві. На господарку громадських рад по селах підносять нераз жалі і то оправдані а за головну причну різних неспорядків подають головню брак просвіти. По містах і місточках засідають а принаймьне можуть засідати в громадських радах люди просвічені, а мимо того і там діють ся неспорядки і неправильности і то далеко більші, чим по селах. Нелад, неправильности або й несовістність і несправедливості по таких радах проявляють ся як би яка спеціальна зараза галицька. Наглядний образець несовістної господарки дає Жидачів. Для жидачівської ради громадської закону не треба. §. 22. закона гром. з 1896 говорить, що на місце убуваючого радного покличе начальник громади заступника. Минувшого року виїхав один радний до Городенки, але на єго місце не запрошують від року заступника Івана Серафима. З другого кола номер радний, Йосель Бішток а вильсований заступник, Андрей Малинович був пару разів запрошений, але тепер єго цілковито не кличуть ніколи на раду, хоть були нераз дуже важні засіданя громадської ради. А в третім колі на місце уступившого радного покликано не того, що мав найбільше голосів але того що менше.

§. 19. закона гром. з 1896 каже, що кого з причини злочину потягнуто до слїдства, то доки слїдство треває не сьміє бути він радним. Про такий закон нічого в Жидачеві не знають. Там радні Арон Готліб, Нута Готліб і Гринь Давидчак є в слїдстві, але mimo то беруть в кождім засіданю ради активну участь.

§. 38 закона громадского нормує приписи коли і як взивати заступників радних, але менери жидачівської ради громадської кличуть собі заступників не після приписів закона, але тільки тоді, коли їм того треба і кого уважають, що буде їх піддержувати.

На засіданях громадської ради беруть участь Яков Бішток і Самсон Готліб, хоть оба виарендували підприємства у громади. Щоби мати право бути радним, треба платити податок, але не в Жидачеві. Там Берль Бішток є радним а податку дає Господь. В виду таких противзаконних промахів ради громадської, коли 8. червня прийшла на порядок денний дуже важна справа, як вибір делегатів до повітової Ради і іменоване лікаря повітового, десять радних, християн відтягнуло ся від голосованя.

Mimo неправильного скликаня засіданя і браку комплекту вибрано делегатів і іменовано лікаря. Се поведене ради викликало у громадян велике обуренє і они ввели протести против тої ухвали, а заразом просять, щоби компетентні власти справу совістно розслїдили і положили конець тій рабівничій господарцї. — Сподіємо ся, що кн. Намістник, до котрого покривджені громадяни удають ся з просьбою, займе ся горячо справою тої ради, котра вже від кількох літ глумить ся зі всіх законів, а на своїх засіданях уряджує бійки.

— О. Севастиян Кнайп, звісний гідропат, (о котрого смерти часописи вже кілька рази доносили) помер в Верісгофен дня 17 с. м. по довшій недужі.

— Повиборчі процеси. Последніми днями відбуло ся аж три повиборчих процесів в Перемішли і всі покінчили ся увільненєм. Увільнено Петра Новаковского, Желяшкевича, Гелету і Йосифа Целецкого. Розправа вела ся перед присяжними.

— Против католицької національної партії. Громадська рада в Лінцу оголосила на оправдане Дінавлього таку резолюцію: Не тільки з огляду на чувство солідарности всіх Німців Австрії, але також обава, щоби язикових розпоряджень не розширено і на инший край повинні були спонукати і німецьких членів католицької партії, щоби они почувли ся до обовязку вспільно з прочими німецькими послами побороувати язикові розпорядження вже від самого початку. Зверхність громадська в Лінцу заявляє своє невдоволенє, що се так не стало ся і що Німці через утворенє против них парламентарної більшости мусіли іміти ся обетрукційної тактики. Вкінці

взвває ся резолюция послів з лінцкого округа поновно, щоби они в обороні національних прав Німців ішли рука в руку з прочими німецькими партіями в парламенті.

— До Англії їде схисматицький архієпископ фінляндско-вйборекский. Є се ревизія за відвідини англійських архієпископів кантабрийского і ерскового, з котрих один минувшого о другий сего року приїзджали до Росії, щоби лично спізнати ся з шефами «православля» recto царославля і звідати головні селитьби духового і релігійного жита схизми в Москві, в троїцькій, київській лаврі і т. и. Має ходити о порозумінє російского православля і англиканізму в догматичних і ритуалових справах. Цікава річ, що предць ті два віроісповіданя мають до себе подібного, скоро навіть після догматів православля, англиканізм не має права звати ся церквою. Одинокою хибя згідною їх точкою є ненависть до католицизму і до Папства.

— Панамске слїдство скінчить ся коло 25 с. м. і судия Поатвен доручить з початком липня своє справозданє трибуналови. Обжалованє обниме що найменше сімох послів, а то Наке, Марє, Беєр, і бувших послів Сан Мартєн, Ришар, Плянтон і Ортон. Належить сподівати ся, що число обжалованих збільшить ся.

— Експлозия. Дня 16 червня експлюдувала бомба на пляцї Конкордия, в Парижі. Детонация була незвичайно сильна. Відламки бомби знайдено в проміни 20 метрів аж в огороді Тьюлерів. Бомба а радше машина мала форму горшка. Ніхто не зїстав скалїчений, бо на щастє експлозия наступила в такім часі, коли майже неможливо річию було ходити по дворі. Стало ся се в часі найбільшої зливи. Полїція є пересвідчена, що вивонник тої експлодїї ідентичний з вивонником последного замаху на президента. Двох підозріних індивідуїв арештовано і при однім з них знайшли в єго одежи відламки бомби.

— Женьська гімназия. Пані Вік. Недзялковска, що до тепер держала пансіонат отвирєє з початком будучого курсу шкільного женьску гімназию. Формальности з Шкільною Радою вже полагоджено а вписи розпїчнуть ся у вересні сего року. Ученицею першої класи гімназияльної буде могла бути кожда панночка, котра викаже ся свідомством з семої класи видїлової або зложити відповідний іспит.

— Вибір делегатів до каси хорих м. Львова відбув ся 13-го с. м. і випад по мисли робітничого комітету. Число голосуючих було пропорционально не велике. Робітники голосували солідарно а хлїбодавці подїлили ся на кілька партій.

— Злодійський переднівок. І злодії мають свої переднівки. А тяженький він мусить бути, коли злодії беруть ся красти аж воду содову або ринви від дахів. На улиці Курковій в домі під числом 29 зїрвав і украв доси невислїдженний злодій цілу ринву від даху аж до хідника. А но Львів буде ся, тож буде й готова ринва. А може злодій тої самої ночі де добре приладив укравдену ринву до иншого дому. Не було би в тім нічого дивного, а свідчило би лиш, що можна при єкій-такій відвазі вести промисел і то не оподаткований.

— Напад на місіонарів. В хінській провінції Квеї Чу приключили ся в другій половині мая напади на християнських місіонерів. О. Масєли, пароха в Льолі імовірно замордовано. Та сама судьба спіткала кількох других місіонерів з рук фанатичної товпи Хінців.

— Барнато, славний богач англійський, що з кльовна цїркового виїшов на мільонера, доробивши ся значної фортуни в копальнях золота в Йоганісберзі, в полудневій Африці, заневав в последних часах трохи на умі і вертаючи на кораблі «Скот» з Капляндії до Лондону, кинув ся при острові Мадейрі (на канарійських островах) в море. Тїло єго вилвлено. Барнато спекулював на біржі і кілька разів банкрутував. Здаєсь, що в наслідок банкрутства а може і задля грудної невилічимої недуги сей мільонер відобрав собі жите.

— Про атентат на Фора доносять, що по вякій імовірности атентат сей походив з рук чоловіка, у котрого «не були всі дома». Хотя зараз по вибуху бомби цїлїндрової перещукано докладно місце докола історичного вже корча бозни, то таки на другий день найдено там другу бомбу, набиту порохом і цвяхами. Видко, що замаховець робить собі збитки з поліцією парискою. Невинно побитий Русто, а властиво Ростан, лежить тяжко недужий в шпитали. Він зізнає, що замаху допустив ся імовірно чоловік ясно убраний, середного росту і коротко стрижений, з яєними очима. Такий чоловік утікав і він бачив єго лише з заду. А якже доглянув Ростан яєні очі замаховця? Дані ті баламутні і недостаточні, бо на перегонах було таких фізіономій і в такім убраню тисячі. Цїлий атентат не можна проте брати на серію.

Наука, штука, література.

Вістник законів державних для королівств і країв заступлених в радї державній. XI. випуск. 35. Приписи як виконувати закон із 25 жовтня 1896 В. з. д. ч. 220, о прямих (безпосередних) особистих податках.

(+) Під таким заголовком появили ся під редакцією Дра Ол. Кулачковского в рускій мові приписи, як виконувати закон о прямих особистих податках. Сї приписи видані міністерством скарбу обнимають IX частий і 65 артикулів а іменно I Ч. Податкова повинність, звільненя, ведене промислу за границею, II Ч. Головна сума заробкового податку і податкові товариства. III Ч. Комісії для заробкового податку. IV Ч. Розкладанє загального податку заробкового. V Ч. Правні средства. VI Ч. Обчислюванє контингентів для товариств. VII Ч. Прирости і відпади. VIII ч. Побір і стяганє. IX Ч. Окремі приписи для похатного і вандрівного промислу. Сї приписи обнимають 54 сторін лексиконового формату дрібним друком. Відтак слїдують: Прилоги і взірці, а іменно: Показчик доходного податку I класи разом із надзвичайним додатком оплачуваного арендаторами промислів; Постанови про закладанє катастру заробкового податку; Виборчі приписи після котрих вибрати ме ся комісії для заробкового податку і до оцінкових комісій для особистого податку доходного з взірцями карт до голосованя; аркуш виміру від підприємства (заводу); Заява для виміру загального податку заробкового; Указки, як зладжувати заяви що до заробкового податку; Протокол вимірюваня; Класификация підприємств і занянь для заведеня порядку після заробкових груп разом із поазбучним показчиком. Сей поазбучний показчик обнимає 51 сторін пїтвом в три стовпці і є заразом словарцем промислово-технічним. Дальше поданий показчик деяких частїйше лучаючих ся назв підприємств і занянь, що при них правильно потрібне ближше определєнє і показчик підприємств і занянь, що при них провідувати належить кромі знамен загальних ще й особливі знамена в обємї обороту. На останку подана: Листа приналежників до класи заробкового податку; Наказ заплати загального заробкового податку; Виказ справлень, доконаних ц. к. адміністрацією податків (староством) в наслідок відкликань; Протокол відкликань; Записки про зміни, які в наслідок рішень краєвою комісією для заробкового податку відкликань зайшли у вимірах податку; Примір обчислюваня контингентів для товариств II, III і IV класи; Заява для виміру загального податку заробкового від вандрівних промислів; Записки приписаня загального податку заробкового від вандрівних промислів і Оглав.

Виданє се має важне значінє з огляду на новий закон про прями особисті податки. Тим то кождий податник повинен з тим познакомити ся і се виданє повинно находити ся в кождій громадї і читальні, а євященники і учителі повинні би обговорювати, пояснити і поучувати громадян о тих нових постановках і приписах. Виданє переложене вельми старанно і єсть важним і цївним причинком до рускої наукової термінольоґії, за що належить ся редактору Дру Ол. Кулачковскому щире признанє. З замовленьми сего вістника можна обертати ся до Дра Кулачковского Wien, I Salvatorgasse 12.

Правда, ілюстрованє письмо для руского народу ч. 23 з 6 (18) червня с. р. містить: Рускі радикали і соціялїсти; Споминка про Маркіяна Шашкевича в 54-ті роковини єго смерти (з ілюстрацією папахиди в Новосїлках) (конець буде); Рух просвітної економічний в перемишлянським повіті (конець буде); З мужицких сьнів і з євянних сьнів, поезії І. Г. Буцманюка; Справозданє товариства взаїмного кредиту «Дністер» у Львові з діяльности за I рік адміністраційний 1895/6.

Перший руский склад і робітня виробів ножівничих власних і англійських

під фірмою

Іван Ляврук

поручає

Бритви, ножички, сцизорики, трокарі і пуцадла для худоби, ножі і ножиці огородові, ножі столові і кухонні, і ріжні вироби ножівничі.

Приймає бритви до острєня і обтяганя і всілякі замовленя так в місци як і з провінції виконує як найскорше і найдокладнїйше.

Дякуючи за дотеперішні взгляди прошу поважаних родимців о такі і на будуче

з поважанєм

Іван Ляврук, ножівник

128 5—10 ул. Галицька 6. у Львові.

Галицький Банк кредитовий

почавши від 1 лютого 1890 видає

4⁰/₀ АСИГНАТИ КАСОВІ

з 30-дневним виповідженням і

3¹/₂⁰/₀ АСИГНАТИ КАСОВІ

з 8-дневним виповідженням,

а всі інші знаходячі ся в обігу 4¹/₂⁰/₀ Асигнати касові з 90-дневним виповідженням будуть опроцентовані почавши від дня 1 мая 1890 по 4⁰/₀ з 30-дневним речинцем виповідження.

Львів, дня 31 січня 1890.

Дирекція.

Львів, ул. Собеского ч. 9 і 33.

Перше заведене похоронне ЙОАННИ ОСТРОВСКОЇ

у Львові, ул. Собеского ч. 9 і 33.

Уряджує похорони від поединчих до найсвітліїших зі зноюю совістностію і старанностію по як найприступнійших цінах.

Домовини в як найбільшій виборі.

Для дітей і панночек білий караван і білі убраня.

СКЛЕПИ при улиці Собеского ч. 9 і 33, а головний склад у власнім домі улица Пекарска ч. 69. 156 1—13

Львів, ул. Собеского ч. 9 і 33.

МАГАЗИН РОБІТНЯ

ОБУ ВИ

РУДОЛЬФА АЧКЕВИЧА

у Львові, улица Сикстуска ч. 23 (стара почта)

виконує обув з добірного матеріялу ших фасонів. — Обув дамска, мужеска, веньства і непромакальна до польованя.

З провінції просить ся о старий оказ на міру.

123 5—22

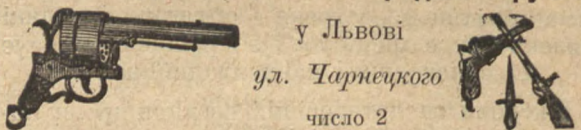
Магазин блатних товарів
Дамскої конфекції
Білизни

Антін Пізунський

у Львові,
Академічна ч. 12.

поруває великий виріб сезононих новостий, а також склад полотен, шертінгів, хусток, ручників, сервет, обрусів, пончів, скарпеток. — Робітня сукон і швальня білизни. Прібки на жаданє висплав ся. Ціни як найприступнійші. 151 3—47

Болеслав Янковський
Робітня рушникарска і продаж оружя

у Львові
ул. Чартецького
число 2

поруває стрілецьке оружя всіляких системів під випробованою і управильною гарантією. Продаж лусок набових, машинок до набиваня і закручуваня. Реконструовані набі, рівнож мірки на порох примені до калібру. — Всякі репарації приймає ся під гарантією. 9—10

Люд. Шелігевич
годинникар
передтим
Володислав Даєвський

виконує всі роботи входячі в обсяг годинникарства

у Львові, ул. Коперника ч. 8.

заразом удержує склад годинників і zegарів з перворядних фабрик заграничних з гарантією і по уміркованих цінах.

Замовленя з провінції виконує як найточнійше. Направа zegарків і zegарів заразом антиків з 2-літню гарантією. 154 8—10

За добірно оружя
СРІБНИЙ МЕДАЛЬ.

Робітня рушникарска

В. Шадковський

С. Копчинський

у Львові, площа Бернардинська число 1.

Виробляє і удержує на складі випробоване мисливське оружя всіляких системів, як також перерабляє зі старих на найновійші системи.

Замовленя і репарації так в місци як і на провінції виконує скоро і старанно. 152 9—10

Робітня кравецька

АНДРЕЯ КОБІЛЬНИКА

у Львові

улиця Сикстуска ч. 30.

приймає всі замовленя на мужеску одіж, також для 125 4—10

Всч. Духовенства

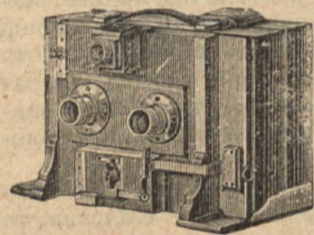
і виконує красно, скоро і дешево.

Перший християнський

ново отворенний
склад апаратів

і
всіляких приборів

до
заводової фотографії для П.аматорів

поруває низше цін у всіх фірмах краєвих і заграничних.

Апарати від 6—250 зр. на складі. — Висилка на провінцію відворотню поштою виконує ся. — Найбільший і найдешевший склад всіляких приборів до фотографії. На жаданє випозичає ся апарати до великості 24:30 (за винагородою 2% вартості апарату) з об'єктивами Voigtländer'a, Steinheil'a, Göerz'a і т. д.

Едмунд Бродковський

Львів, ул. Камінна 3. 126 10—10
(vis à vis школи реальної).

Рукодільня слюсарска

Григорія Васіки

у Львові, ул. Коперника ч. 16.

Виконує всякі роботи входячі в обсяг слюсарства яко то: окутя до вікон, дверей, брам, кафльових кухонь, ваг децимальних, бальконів, сходів залізних, ганків, штахетів до гробовців і опарканованя церквей, хрестів надгробних і вежових, лятарнь надгробних і інших, канделябрів до церквей з кутого заліза, уряджує громовводи на церквах, приймає всякі направи замків і інших річий. 127 3—10

Фр. Іхньовський

(з Кракова)

у Львові, ул. Батория ч. 6.

Поруває звінені з доброты а не уступаючі в смаку праским шинки, краєні і сїкані ковбаси, і всякі інші вироби входячі в область масарства.

Товари виробляє з свіжого і чистого мяса.

Висилка на провінцію зі значним работом, котру виконує ся відворотню. 124 4—20

1000

туток цигаретових за 1 зр. поруває фабрика туток

АНТОНІНИ МАЗУРКЕВИЧ

Львів, улица Галицька число 12.

Замавляючим 5.000 туток разом опакованє і відсилка franco.